

Wenn Du en die Joore kömms

van Winkels Addo

Joo, 70 Joor jeht et Alder aan,
So säät mer dõx, doo es jät draan!

Wenn du in die Joore kömms, dann kannse wat erlääve,
wat du foffzisch Joor rischtisch jemäkt – jeht op ens doonäve”

Wenn du in die Joore kömms, dann schmitse al ens de Patije duureen,
v’rwääßels de Naames, oder krisse net mier beijeneen.
Die Oore wääde schleit, du kanns net mier rischtisch senn,
on fääle desch e paar Täng, do koome Ersatzdeele dren.
On din Uure, die hüüre völl te kött,
denn wat se henger desch fisperle, dat kresse Jarnet mier möt.

Joo, wenn du en die Joore kömms, es nix mier wie et vröjer woor,
och wenn du alles leejter nömms: et Lääve es doch schwoor.
Dä Kalk rieselt al, dä Dääz deet et net mier,
dä Buk schtipelt eruut, die Boks mot jät wier;
heej deet desch jät weeh, on doo piert desch jät,
on van moderne Technik kresse wieso nix mier möt.

Et Fät sät sesch net blos em Stiernäck aan,
Dä schöne Nopp, dä es längs dovan.
On hässe ens Druck, dann es et al ens te laat,
die nöje Boks, et es en Schand.

On dann kömp och noch so’n aalwiise Tant,
on säät för desch: „Lege nur alles in Gottes Hand“!
Dat woor mesch doch e bettche tu doll:
Denkse die hei mesch jeseit, wie esch dat maake soll!

Jo, wenn du en die Joore kömms,
on denks beij desch janz höösch:
Esch maak jetz net mier son Jedöons,
dat Jlas es su bald lääsch.
Lot angere mach dä Schtriet on Krach,
esch vreu mesch över jede Dach
Och wenn esch net mier en de Vlүүr,
esch maak mesch doo jewess nix vүүr:
Völl Tiet blivt mesch joo so net mier!